

Arrest

nr. 247 505 van 15 januari 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 16 september 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 augustus 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 november 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 december 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 13 augustus 2019 België is binnengekomen, diende op 19 augustus 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 11 augustus 2020 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 14 augustus 2020 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 19/08/2019
Overdracht CGVS: 18/12/2019*

U werd op 2 juli 2020 van 10.39 tot 14.09 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in het bijzijn van een tolk Somali. Uw advocaat meester Kiwakana, loco meester Loobuyck, was van 10.39 tot 14.09 aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en tot de Sheikhal, Hawiye clan te behoren. U werd geboren op 10 oktober 1997 te Mogadishu waar u het merendeel van uw leven in de wijk Barwaqo, in het Heliwa district woonachtig was. Van 2007 tot 2012 echter woonde u ten gevolge van de conflicten in Mogadishu in Ceelasha Biyaha, Lower Shabelle. Na uw huwelijk in 2018 ging u samenwonen met uw echtgenote, eveneens in de wijk Barwaqo in Heliwa district. De laatste twee maanden voor uw vertrek uit Somalië op 12 augustus 2018 woonde u bij uw tante langs moederszijde in Medina district.

Van 2003 tot 2006 ging u naar de Koranschool. U beëindigde het secundair onderwijs in 2017, waarna u in september 2017 een studie bankieren en financiën aanvatte aan SIMAD universiteit. Naast uw studies werkte u sinds oktober 2016 in garage Fahdi. Voordien hielp u uw moeder aan haar groentenstand.

15 mei 2019 ontving u een telefoon van Al-Shabaab. U identificeerde de beller als A., waarmee u vroeger in de Koranschool zat. Er werd u gevraagd metalen uit de garage in een geleverde auto te plaatsen en nadien een lid van Al-Shabaab te verwelkomen die de metalen zou bevestigen. U legde de telefoon neer aangezien u deze medewerking weigerde. Nadien werd u verschillende keren gebeld maar nam u de telefoon niet op. Op 24 mei echter - wanneer u dacht dat uw baas belde - nam u de telefoon op, waarna A. u vroeg waarom u uw telefoon niet opnam. U antwoordde dat het moeilijk was om die job uit te voeren en legde op. Ook op 20 juni nam u uw telefoon op en werd u door A. met de dood bedreigd. Na uw moeder te hebben geconsulteerd, werd besloten om u onder te brengen bij uw tante langs moederszijde in het Medina district. U verliet het huis niet, met uitzondering van 8 augustus om de smokkelaar te ontmoeten. Op de terugweg naar het huis van uw tante, werd u benaderd door twee personen die een pistool op u richtten. Het pistool vuurde echter niet af en de belagers vluchtten, u viel flauw en werd door uw tante terug naar huis gebracht.

U verliet Somalië op 12 augustus 2019 en reisde met een vals Zweeds paspoort op naam van L.A. samen met de smokkelaar naar Turkije en vervolgens naar een onbekend land - mogelijks België - vanwaar u verder de trein nam. 18 augustus 2019 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een kopie van de eerste pagina van uw paspoort, een kopie met resultaten van 'Al-Imra Institute of Computer', kopie van een attest van 'Al-Imra primary and secondary school', een kopie van een diploma van 'Al-Imra Institute of Computer', een kopie van 'Birth Notification', een foto waarop u te zien bent op de markt, een originele studentenkaart van SIMAD universiteit en een originele werkbadge van FAHDIGARAGE.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. U verklaart niet naar uw land van herkomst Somalië te kunnen terugkeren uit angst te zullen worden gedood door Al-Shabaab nadat u medewerking met hen weigerde. Uw asielmotieven zijn echter niet geloofwaardig en bijgevolg komt u niet in aanmerking voor internationale bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat ten gevolge van tegenstrijdigheden tussen uw opeenvolgende verklaringen de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde asielmotieven ernstig in het gedrang komt.

Zo verklaarde u tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) 15 mei 2019 een telefoon te hebben ontvangen wanneer u in de garage was. Er werd u gevraagd of uw naam S. is, hetgeen u bevestigde. Vervolgens werd u gevraagd of u in Fahdi garage werkt, hetgeen u eveneens beaamde. U verklaart vervolgens snel te hebben gereageerd aangezien u de persoon herkende en te hebben gevraagd of de persoon A. was. De beller maande u aan stil te zijn en zei dat het de moedjahedien waren die u belden met een opdracht: ze wilden dat u tegen betaling metalen/ijzeren stukken uit de garage in een door hen geleverde wagen zou laden en vervolgens één van hen zou verwelkomen om de stukken te bevestigen. U verklaart het telefoongesprek zelf te hebben beëindigd (zie notities van het persoonlijk onderhoud (verder notities), p. 21). Voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) echter verklaarde u in tegenstelling tot uw verklaringen op het CGVS dat u werd opgebeld door Al-Shabaab leden die u kende sinds u klein was. Ze wilden dat u voor hen zou werken, hetgeen u weigerde aangezien u geen andere mensen problemen wou bezorgen. Volgens uw verklaringen voor de DVZ werd er gezegd dat u er nog een keertje over moest nadenken en hingen ze op (zie vragenlijst CGVS, vraag 5). Uw verklaringen omtrent de inhoud van het telefoongesprek en de manier waarop het werd beëindigd, zijn bijgevolg niet eensluidend. U hiermee geconfronteerd tijdens het persoonlijk onderhoud door uw verklaringen voor de DVZ voor te lezen, antwoordt u dat u het hem [op DVZ] wenste uit te leggen opdat hij het goed kon begrijpen, maar er werd gezegd het niet uit te leggen en alles snel te vertellen aangezien de tijd bijna op was. U oppert dat het misschien verkeerd werd begrepen (zie notities, p. 31). Uw vergoelijking kan echter niet worden aanvaard daar uw verklaringen voor de DVZ aan u werden voorgelezen en door u werden ondertekend. Bovendien werd ook bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd naar uw ervaringen bij de DVZ waarop u stelde enkel het belangrijke te hebben verteld en het kort te hebben moeten houden. U wenste niets te zeggen of toe te voegen met betrekking tot uw interview voor de DVZ. Het stond u echter vrij correcties aan te brengen indien fouten zouden zijn gebeurd (zie notities, p. 4). Aangezien u naliel dit te doen, dienen uw verklaringen voor de DVZ als vaststaand te worden beschouwd.

Vervolgens verklaart u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verschillende keren te zijn opgebeld, maar nooit te hebben opgenomen tot 24 mei 2019. Die dag werd u gebeld door A. die u vroeg waarom u zijn telefoontjes niet beantwoordde, waarop u reageerde dat het voor u moeilijk was om die job uit te voeren waarop u de telefoon oplegde (zie notities, p. 21). Dit telefoongesprek vermeldde u voor de DVZ niet. Hoewel het geenszins de bedoeling is voor de DVZ een gedetailleerde en uitvoerige weergave te bieden van de redenen tot vertrek, spreekt het evenwel tot de verbeelding dat u bovenstaand telefoongesprek niet heeft vermeld voor de DVZ en bijgevolg heeft dit eveneens invloed op de geloofwaardigheid van de aangehaalde feiten.

Wederom werd u nadien verschillende keren opgebeld zonder de oproepen te beantwoorden tot 20 juni 2019 wanneer u dacht dat uw trainer/leraar van de garage u met een onbekend nummer belde. Het was echter A. die opnieuw zei dat u zijn telefoontjes niet beantwoordde en het gesprek beëindigde terwijl hij nog aan de lijn was. Hij wees erop dat jullie burens zijn en weet waar u in 'Suqa Hola' woont. Hij zou naar u toe komen en u afslachten. Wanneer hij dat zei, werd het gesprek nogmaals door u beëindigd (zie notities, p. 21-22). Wanneer u verder tijdens het persoonlijk onderhoud nogmaals wordt gevraagd naar de inhoud van het derde gesprek met A., verklaart u, enigszins afwijkend van uw eerdere verklaringen, dat hij zei dat u weigerde te luisteren naar wat hij zei, u de telefoon verschillende keren had neergelegd en u muurtijd bent. Hij zou ook hebben gezegd dat ze weten waar u bent in 'Suuqa Hola' en u zal worden gedood indien u naar andere delen van Mogadishu gaat (zie notities, p. 28). Ook deze verklaringen verschillen van uw verklaringen voor de DVZ. Daar stelde u immers: 'Op 20/06/2019 belde Al-Shabaab mij opnieuw op. Ze zeiden dat iedereen in de garage kwam waar ik werkte, namelijk mensen van de overheid en andere klanten. Ze vroegen mij weer of ik een werk voor hen wou doen of niet. Dan zeiden ze dat ik moest weten dat ze mij zouden doden als ik bleef weigeren. Daarna beschuldigden ze mij ervan een ongelovige te zijn en ze hingen op' (zie vragenlijst CGVS, vraag 5). U spreekt zichzelf wederom tegen met betrekking tot de manier waarop het gesprek tot een einde kwam en ook wat betreft de inhoud van uw gesprek zijn uw verklaringen uiteenlopend.

Wat vervolgens mede bijdraagt aan de ongeloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten, zijn uw tegenstrijdige verklaringen omtrent het al dan niet vertellen aan uw omgeving dat u werd benaderd door Al-Shabaab. Voor de DVZ verklaarde u na het telefoongesprek van 20 juni 2019 met uw werk te zijn gestopt en de eigenaar van de garage - die eveneens uw leraar was - te hebben uitgelegd wat er was gebeurd (zie vragenlijst CGVS, vraag 5). U tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd of u met iemand in de garage praatte over de ontvangen telefoons, stelt u het tegen niemand in de garage te hebben gezegd aangezien je niet zeker kan zijn wie ze zijn (zie notities, p. 28). U geconfronteerd met uw verklaringen voor de DVZ, herhaalt u het niet met hen [uw collega's in de garage] te hebben gedeeld.

U gevraagd waarom het zo bij de DVZ geschreven staat, oppert u dat de tolk het mogelijks verkeerd begreep en u hem zei het met niemand te hebben gedeeld, wat tot op vandaag een van uw principes is. Hieromtrent dient eveneens te worden opgemerkt dat uw verklaringen voor de DVZ u werden voorgelezen, door u ondertekend en u niet de kans greep correcties aan te brengen bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Bijgevolg dient deze tegenstrijdigheid te worden meegenomen in de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming en komt het de geloofwaardigheid ervan niet ten goede.

Ook uw verklaring A.'s stem meteen te hebben herkend, is weinig aannemelijk. U verklaart A.'s stem tijdens het eerste telefoongesprek op 15 mei 2019 te hebben herkend en hem vervolgens te hebben gevraagd of hij A. was, waarop hij reageerde 'wees stil, het zijn de moedjahedien' (zie notities, p. 21). U verklaart echter A., met wie u samen in Koranschool zat, voor het laatst te hebben gezien wanneer u 10 jaar oud was en u naar Ceelasha Biyaha moest vluchten. Na jullie terugkeer naar Mogadishu in 2012 zag u hem niet meer. U gevraagd hoe het komt dat u zijn stem herkende, stelt u zijn stem te hebben herkend aangezien de stem niet verandert en haalt u als voorbeeld de stem van uw sociaal assistente aan die u reeds na korte tijd herkent. U erop gewezen dat een stem van kindertijd naar volwassenheid wél verandert en u gevraagd hoe zo zeker te hebben kunnen zijn dat het A. betrof, antwoordt u dat zijn stem op die van A. leek en hij kon zeggen dat hij het niet was, maar hij zei stil te zijn (zie notities, p. 25-26). Desalniettemin is het weinig aannemelijk dat u A.'s stem, na die 12 jaar niet meer te hebben gehoord, zonder meer onmiddellijk zou hebben herkend. Dienaangaande dient bovendien opgemerkt dat u A.'s naam niet vermeldde voor de DVZ, waar u het enkel algemeen had over Al-Shabaab en Al-Shabaab leden die u kende.

Overigens dragen ook uw verklaringen met betrekking tot de aanvalspoging die u zou hebben meegemaakt bij tot de vastgestelde ongeloofwaardigheid van de door u aangehaalde asielmotieven. U tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd of u de twee belagers herkende, antwoordt u één van hen te hebben herkend en te vermoeden dat de andere persoon de persoon was die ze naar u zouden sturen (zie notities, p. 30). Op de vraag wie die ene persoon was, antwoordt u 'A.'. Gevraagd of ze iets zeiden wanneer ze u aanvielen, stelt u dat ze niets zeiden. Pas wanneer de volgende vraag wordt gesteld, namelijk wie het pistool op u richtte, verklaart u de twee personen die u wilden doden niet te kennen en dat het niet degene was die met u sprak. Gewezen op uw eerdere verklaringen, herhaalt u ze niet te hebben herkend en dat het vreemden waren voor u. U er nogmaals op gewezen net te hebben gezegd dat u werd belaagd door A. en de persoon die ze naar u zouden sturen, meent u dat de protection officer u verkeerd begreep en dat het A. niet was (zie notities, p. 31). Uw antwoorden werden echter letterlijk vertaald en genoteerd waardoor u niet kan opwerpen verkeerd te zijn begrepen. Bovendien gaf u aan het einde van het persoonlijk onderhoud aan de vragen en de tolk 100 % te hebben begrepen (zie notities, p. 32) waardoor moet worden aangenomen dat u uw verklaring omtrent de belagers wijzigde, eerder dan verkeerd te zijn begrepen. Dit draagt evenzeer toe tot de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweerde vervolging in Somalië.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd "UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 en "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)" van mei 2016, beschikbaar op respectievelijk <https://www.refworld.org/docid/52d7fc5f4.html> en <https://www.refworld.org/docid/573de9fe4.html>, of <https://www.refworld.org>, in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 21 april 2020 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20200421.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al-Shabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld. UNHCR geeft in haar meest recente advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu waarbij burgers en civiele infrastructuur werden gevisieerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen.

Zoals verder wordt uiteengezet blijkt uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Mogadishu dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of –instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus “Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu” van 21 april 2020) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is sinds 2011, wanneer de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Al-Shabaab blijft evenwel in staat om regelmatig aanslagen uit te voeren in Mogadishu, dat voor hen een gewild doelwit is vanwege de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties. In Mogadishu gebruikt al-Shabaab, in tegenstelling tot de rurale gebieden, dan ook eerder terreur en politiek geweld. Mogadishu wordt tijdens de verslagperiode getroffen door regelmatige terreuraanslagen (meestal met geïmproviseerde explosieven, IED's) en door doelgerichte aanslagen tegen personen verbonden aan de overheid en tegen veiligheidspersoneel (meestal met vuurwapens of granaten). De meeste gewelddaden in de hoofdstad worden toegeschreven en/of opgeëist door al-Shabaab. De door al-Shabaab geclaimde aanslagen viseren zowel overheidsgebouwen, overheidsfunctionarissen en veiligheidstroepen als restaurants en hotels populair bij regerings- en veiligheidspersoneel. Hierbij vallen soms burgerdoden. Verschillende bronnen beschrijven het door al-Shabaab gepleegde geweld echter nog steeds als doelgericht. Al-Shabaab stelt zelf dat ze geen burgers viseren als doelwit, maar dit neemt niet weg dat ook gewone burgers die toevallig in de buurt zijn getroffen kunnen worden. Door de toegenomen militaire acties in 2019 tegen al-Shabaab in de regio rond de hoofdstad en het opvoeren van de veiligheidsmaatregelen in de stad, daalt het aantal complexe aanslagen met autobommen in de hoofdstad. Het aantal aanslagen met IED's neemt echter toe. Eind december 2019 maakt al-Shabaab met een aanslag op een druk kruispunt naar schatting bijna 100 doden, waaronder burgers. Deze aanslag zet kwaad bloed bij de bevolking die dit toont in een betoging enkele dagen later. Voor de eerste keer verontschuldigt al-Shabaab zich publiekelijk voor de burgerdoden en de geleden materiële schade. De activiteiten van ISS (Islamitische Staat in Irak en de Levant in Somalië) zijn erg beperkt in de hoofdstad. Zo eist ISS in de onderzochte periode slechts twee gewelddadige incidenten op. Naast gewelddaden door terreurgroepen zijn er ook nog andere actoren verantwoordelijk voor het geweld, zoals de Somalische veiligheidsdiensten, AMISOM en onbekende gewapende groepen. Er is ook sprake van gewelddadige clanconflicten en criminele incidenten die soms burgerdoden eisen. In vergelijking met de vorige verslagperiode is het totaal aantal gewelddadige incidenten gemiddeld echter gedaald. Ook het aantal gewelddadige incidenten waar specifiek burgers slachtoffer van werden (de categorie violence against civilians), is verder gedaald. Het merendeel van deze incidenten zijn gerichte moorden met vuurwapens, meestal op zakenlui, ambtenaren en clanoudsten.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is.

Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar. Het EHRM stelde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dan weer dat al-Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Zowel in het arrest van september 2013 als in een arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) kwam het EHRM tot het besluit dat er geen sprake is van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een "gewone burger" is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade zoals bedoeld onder artikel 3 EVRM of artikel 15 c van de Kwalificatierichtlijn loopt. Het Upper Tribunal stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en al-Shabaab haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten. Het gerechtshof meent voorts dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al-Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamistische beweging kunnen aangeduid worden.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, meerdere bronnen nog steeds positieve ontwikkelingen signaleren in de hoofdstad zoals de verdere heropleving van de economische activiteit en een lichte verbetering van sociale basisdiensten zoals gezondheidszorg en onderwijs. De snelle verstedelijking zorgt voor een boost in de bouwsector. Dit ondanks de toestroom van IDP's in Mogadishu die geweld en natuurrampen ontvluchten, en waardoor Mogadishu sinds 2018 de dichtstbevolkte stad in Afrika is en voor vele uitdagingen staat. De ontheemden in Mogadishu bevinden zich in een kwetsbare situatie. De impact van het geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Mogadishu te verlaten. In tegendeel, Somaliërs keren vanuit de diaspora nog steeds terug naar Somalië, waaronder naar Mogadishu. De economie groeit er en er wordt steeds meer geïnvesteerd vanuit de diaspora. De inspanningen van de lokale bevolking en de terugkerende Somaliërs uit de diaspora veranderen de economische scene in Mogadishu. Wat de sociale basisdiensten betreft, dient te worden opgemerkt dat, ondanks de armoede in Mogadishu, de toegang tot basisvoorzieningen zoals elektriciteit, water, riolering, verbeterde huisvesting, onderwijs en gezondheid hoger is in de hoofdstad dan in de rest van het land. Zo telt Mogadishu een zestigtal ziekenhuizen, zowel publieke en privéklinieken, en een negentigtal gezondheidscentra. Voorts zijn er ongeveer 250 basisscholen, 200 middelbare scholen en ongeveer 100 instellingen voor hoger onderwijs te vinden. In november 2018 lanceerde men een project om het technische en beroepsgerichte onderwijs en opleidingen te rehabiliteren in Mogadishu. De toegenomen stabiliteit leidt ertoe dat steeds meer jongeren toetreden tot het basis- en secundair onderwijs. In juni 2019 studeerden voor de eerste keer in bijna 3 decennia tijd studenten af aan de Somali National University in Mogadishu.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu.

Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een kopie van de eerste pagina van uw paspoort, een kopie met resultaten van 'Al-Imra Institute of Computer', kopie

van een attest van 'Al-Imra primary and secondary school', een kopie van een diploma van 'Al-Imra Institute of Computer', een kopie van 'Birth Notification', een foto waarop u te zien bent op de markt, een originele studentenkaart van SIMAD universiteit en een originele werkbadge van FAHDIGARAGE.

Betreffende deze door u neergelegde Somalische documenten dient vooreerst te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Bijgevolg moeten zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten, waaronder paspoorten, geboorteaktes, landeigendomtitels, ... zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en volstaan de door u neergelegde documenten op zich niet om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas op te heffen.

Met betrekking tot de door u neergelegde documenten die verband houden met uw scholing, dient bovendien nog opgemerkt dat - hoewel het kopieën betreft die slechts geringe bewijswaarde hebben - zij losstaan van de door u aangehaalde asielmotieven en bijgevolg bovenstaande conclusie niet weten te wijzigen. Bovendien wordt uw scholing zoals u ze voor de asielinstanties omschrijft niet betwist. Hetzelfde kan worden gezegd met betrekking tot de 'Birth Notification' die u verkreeg om een paspoort te kunnen aanvragen. De door u neergelegde kopie van uw paspoort heeft betrekking op uw identiteit, die hier nu niet ter discussie staat. De foto waarop u te zien bent aan de tafel van uw moeder waar u werkte heeft evenmin een impact op de vastgestelde ongeloofwaardigheid. Zulk een foto heeft bovendien een gesolliciteerd karakter en toont geenszins iemand zijn levensomstandigheden aan.

De originelen die u neerlegt, namelijk uw studentenkaart van SIMAD-universiteit en uw werkbadge, tonen hoogstens aan dat u studeerde aan de universiteit en werkzaam was bij FADHI-garage en hebben geen betrekking op de vervolgingsfeiten in se.

Volledigheidshalve dient tenslotte te worden opgemerkt dat uw Facebookpagina na afloop van het persoonlijk onderhoud - waarbij u nog verklaarde deze pagina nog te gebruiken (zie notities, p. 14-15) - plots niet langer toegankelijk was.

U vroeg om een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud van 2 juli 2020. Deze kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud werd u ter kennis gebracht op 8 juli 2020. Tot op heden heeft het Commissariaat-generaal geen opmerkingen van u of uw advocaat ontvangen met betrekking tot de inhoud van deze notities.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert twee middelen aan.

- In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van artikel 48/3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.
Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.
Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

Verzoeker licht toe als volgt:

"II.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

Eerstens haalt verwerende partij vermeende tegenstellingen aan tussen de verklaringen van verzoekende partij op de DVZ en het CGVS - quod certe non:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij merkt op dat zij op de DVZ amper de kans en tijd kreeg om haar relaas te doen. Zij werd telkens onderbroken en aangemaand om kort en bondig te zijn met de mededeling dat zij op het CGVS over voldoende tijd zou beschikken om alles uiteen te zetten. Het gaat dan ook niet op om haar thans te verwijten bepaalde zaken niet te hebben vermeld tijdens het DVZ gehoor. Verzoekende partij kreeg evenmin de kans om eventuele misverstanden uit de weg te ruimen. Het grootste deel van de motivering van verwerende partij is gebaseerd op deze vermeende tegenstellingen... Verzoekende partij volhardt in haar verklaringen zoals gedaan bij het CGVS en meent dat haar geen vermeende tegenstellingen kunnen worden verweten aangaande haar gehoor op het CGVS.

II.1.2. Buiten deze vermeende tegenstellingen, haalt verwerende partij één ander argument aan:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij heeft aldus onmiddellijk aangegeven dat de ondervrager haar verkeerd moet begrepen moet hebben. Het is niet ernstig dat verwerende partij het hele relaas van verzoekende partij in twijfel trekt op basis van vermeende tegenstellingen tussen het DVZ en het CGVS en 1 misverstand.

II.1.3. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig (dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) zijn.

De materiële motiveringsplicht creëert dus plichten voor het bestuur op het ontologische vlak van de besluitvorming. De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn door een correcte toepassing van het toepasselijke materiële en formele recht (juridische motieven) op de feiten uit de het administratief dossier.

De materiële motiveringsplicht geeft dus vorm aan de ratio essendi van het besluit.

In casu kon de verzoekende partij alle verzuchtingen van verwerende partij weerlegd en aangetoond dat zij weldegelijk de waarheid heeft verteld waarom zij uit Somalië is moeten vluchten.

Zij meent dan ook dat zijn in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus.”

- In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

“Schending van artikel 48/4 VV

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”

Verzoeker licht toe als volgt:

“II.2.1. Verwerende partij meent dat verzoekende partij evenmin in aanmerking zou komen voor de subsidiaire beschermingsstatus en dat zij zich op een veilige manier in Mogadishu zou kunnen vestigen - quod certe non.

Er kan immers moeilijk gesteld worden dat de situatie in Mogadishu niet noopt tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verwerende partij baseert zich hoofdzakelijk op de COI Focus “Somalië: veiligheidssituatie in Mogadishu” van 21 april 2020 om de veiligheidssituatie in Mogadishu te beoordelen. Zij erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch gaat zij dit vervolgens ten onrechte relativeren. Over het algemeen blijkt echter uit het rapport dat de veiligheidssituatie in geheel Somalië nog steeds precair is:

[citaat uit COI Focus]

Zeker Mogadishu is een gewild doelwit van AS gezien de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties:

[citaat uit COI Focus]

Verwerende partij benadrukt stevast dat AS gericht geweld pleegt waarbij burgers niet het directe doelwit zijn. Ze geeft daarnaast toe dat hierbij “soms” burgerdoden vallen. Dit is echter een understatement.

Verwerende partij kan dan wel een theoretisch betoog uitzetten dat de aanslagen gericht zouden zijn op overheidspersoneel, in de praktijk blijkt dat meer dan “soms” de gewone burgers slachtoffer worden van deze aanslagen:

Op 2 maart 2019 gebeurde er een zware aanslag met vuurgevecht waarbij minstens 36 doden vielen. (<https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2Q19/Q3/02/zeker-36-doden-en-tientallen-gewonden-bij-aanslag-en-vuurgevecht>)

Op 24 juli 2019 gebeurde er een aanslag waarbij minstens 7 doden vielen. (<https://www.hln.be/nieuws/buitenland/zeker-zeven-doden-bij-aanslag-op-stadhuismogadishu-a9534eed/>)

“Op 29 oktober 2019 gooien onbekenden een handgranaat naar een politiekantoor in het district Hawl Wadaag. Hierdoor sterven een onbekend aantal burgerslachtoffers.

In het district Dayniile voert AS op 11 november 2019 een aanslag uit op het SNA met een radio controlled improvised explosive (RCIED). Het SNA opent hierop het vuur op de AS-militanten. De door ACLED geraadpleegde anonieme bron heeft geen gegevens over eventuele doden en/of gewonden.

Op 10 december 2019 vallen minstens vijf AS-strijders, vermomd als politieagenten, het Somali Youth League (SYU)-hotel in de buurt van het presidentieel paleis aan met granaten en vuurwapens. Tijdens een vuurgevecht met de veiligheidsdiensten kunnen een 80-tal hotelgasten ontsnappen. ACLED registreert vijf doden. Reuters stelt dat drie burgers en twee soldaten om het leven kwamen en vijf AS-strijders. Volgens AS kwamen 25 mensen om het leven.

In het district Wadajir gooien op 29 januari 2020 vermoedelijke Al-Shabaab-strijders een granaat naar het huis van een politieagent. Aanwezige agenten beantwoorden deze aanval met een vuurgevecht. Hierbij raken een onbekend aantal burgers gewond.

Op 28 februari 2020 ontstaat een gevecht tussen verschillende Somalische militairen langsheen clanlijnen (Hawiye versus Abgal) in het district Dharkenley. ACLED vermeldt drie dodelijke slachtoffers zonder er expliciet bij te vermelden of het om militairen of burgers gaat.

Op 19 september 2019 ontploft een landmijn op de Maka al- Mukaramastraat, een van de drukste straten van de stad. AS eist deze aanslag op die gericht was tegen het parlementslid Abdulkadir Arabow. Deze overleeft de aanslag. De geraadpleegde bronnen vermelden twee tot zeven doden. Volgens de door ACLED geraadpleegde bronnen vallen er minstens drie (sommige bronnen stellen zeven) burgerdoden. Radio Dalsan schrijft dat minstens twee mensen stierven en verschillende anderen gewond raakten door deze ontploffing, waaronder Arabow.

Op 6 november 2019 ontsnapt een leraar, die lesgeeft aan voormalige AS-strijders, aan een IED-aanslag in het district Yaaqshiid.

Twee burgers sterven op 25 januari 2020 in het district Dharkenley wanneer een UVIED ontploft, vastgemaakt aan het privévoertuig van een soldaat.

In het district Hawl Wadaag laten onbekende gewapende mannen op 16 februari 2020 een IEP ontploffen in de buurt van een checkpoint. Twee burgers in een tuktuk sterven en drie anderen raken gewond.

AS gooit op 16 september 2019 een handgranaat naar Somalische soldaten in het district Dharkenley. Hierbij raken een soldaat en een burger gewond.

“De dodelijkste aanslag in meer dan twee jaar tijd pleegt AS op 28 december 2019. Een vrachtwagen met explosieven ontploft tijdens het spitsuur aan het Ex-Control-checkpoint en maakt tussen de 76 en de 100 doden. Op 2 januari 2020 betogen honderden inwoners van Mogadishu, op initiatief van de Benadir Regional Administration (BRA), tegen het geweld door AS. Dergelijke betogingen zijn een zeldzaamheid uit angst voor vergeldingsacties van AS.” (COI rapport blz. 12)

Op 8 januari 2020 voert AS een zelfmoordbomaanslag in de buurt van het Somalische parlement uit, waarbij Bile Ismail, de directeur van Financiën van het ministerie voor Vrouwen- en Mensenrechtenontwikkeling, sterft. De geraadpleegde bronnen hebben het over vier burgerdoden en minstens tien gewonden.” (COI rapport blz. 26-29)

17 augustus 2020: Zeker 17 doden bij aanval tegen hotel in de Somalische hoofdstad Mogadishu: na een urenlang vuurgevecht konden de ordediensten een einde maken aan de aanval. In totaal zouden zeker 17 mensen gedood zijn, onder wie vijf daders. Volgens de politie zijn onder de slachtoffers twee regeringsmedewerkers, drie hotelbewakers en vier burgers. (<https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2020/08/16/explosies-en-geweervuur-bij-bestorming-van-hotel-in-de-somalisch/>)

Verzoekende partij wijst voorts op een arrest van september 2014 van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk waarin gesteld wordt dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al-Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamitische beweging kunnen aangeduid worden. Dit is een gemakkelijke en naïeve veronderstelling... In de praktijk, weet men immers nooit waar en wanneer een aanslag zal plaatsvinden. Zo zijn niet alleen overheidsinstellingen of internationale organisaties doelwit, maar ook IDP-kampen, restaurants, markten, shoppingcentra en hotels. Ga dit maar eens voortdurend ontwijken...Volgende bronnen bevestigen dat burgers nergens veilig zijn:

[citaat uit COI Focus]

[...]

[citaat uit COI Focus]

In het "World Report 2020: Somalia" van Human Rights Watch wordt nogmaals bevestigd dat Al-Shabaab zowel gerichte als willekeurige aanvallen uitvoert tegen burgers:

"Al-Shabaab abuses

Al-Shabab executed after unfair trials individuals it accused of working or spying for the government and foreign forces, with media reporting an uptick in executions mid-year; and extorted "taxes" through threats. Al-Shabab conducted targeted and indiscriminate attacks against civilians and civilian infrastructure using improvised explosive devices (IEDs), suicide bombings, and shelling, as well as assassinations, particularly in Mogadishu and Lower Shabelle, which resulted in over 750 civilian deaths and injuries, according to the UN.

II.2.2. Verwerende partij probeert de situatie verder te relativeren door erop te wijzen dat in vergelijking met de vorige verslagperiode het totaal aantal gewelddadige incidenten gemiddeld gedaald is:

[citaat uit COI Focus]

Dergelijke vergelijking maken tussen twee relatief korte verslagperiodes zegt echter niets over een blijvende verbetering of het stabiliseren van de situatie. Zoals hierboven reeds aangegeven blijft deze volatiel:

[citaat uit COI Focus]

Bovendien blijven de absolute cijfers hallucinant: 233 incidenten waarbij 282 slachtoffers vielen, is niet niets...

Ook uit de Somalia-factsheet van de European civil protection and humanitarian aid operations van de Europese Commissie blijkt dat de situatie er anno 2020 niet op is verbeterd. Meer nog, in 2020 vond in verschillende delen van het land een toename van botsingen tussen clans en gewelddadige conflicten plaats:

"For almost 3 decades, conflict has been the main driver of Somalia's humanitarian crisis. Insurgent armed groups remain the biooest source of insecurity, carrying out indiscriminate attacks on Somalis, kidnappings and forcefully recruiting children. Pervasive insecurity in Somalia impedes access for humanitarian organisations and restricts the ability of Somalis to support themselves economically. As of 2020, several parts of the country have reported an upsurge in crosscommunitv clashes and violent conflict."

II.2.3 In haar motivering focust verwerende partij zich hoofdzakelijk op de acties van AS om de veiligheidssituatie te beoordelen. Ook andere groepen gebruiken echter geweld tegen burgers. Zo sterft nota bene een kwart van het aantal burgerslachtoffers door toedoen van het Somalische leger:

[citaat uit COI Focus]

Het "World Report 2020: Somalia" van Human Rights Watch bevestigt het misbruik en geweld, zelfs tegenover kinderen, door de Somalische overheid:

"Abuses by government and allied forces

Somali Government forces responded to a handful of largely peaceful demonstrations with lethal force. In May, security forces killed at least one child as students peacefully protested in Beletwevn, following a government decision to postpone exams.

In December 2018, during the run-up to regional presidential elections in Baidoa, Ethiopian forces arrested Mukhtar Robow, a former Al-Shabab leader who ran for the regional presidency, sparking protests. Security forces, notably police forces, responded with lethal force, killing at least 15 protesters and injuring many others between December 13 and 15, according to the UN. Amnesty International documented the killing of a member of parliament and a child on December 14. Dozens were arbitrarily arrested, reportedly including children.

Dozens of government and security officials as well as former electoral delegates and clan elders who had been involved in the 2016 electoral process, were assassinated; Al-Shabab claimed responsibility for some of the killings.

Military courts continue to try defendants in a broad range of cases, including for terrorism-related offenses, in proceedings that violate fair trial standards. According to media reports and the UN, between December 31, 2018, and early November, 2019, the government had carried out at least 16 executions, all for alleged terrorism-related offenses. "

Ook het interclangeweld in Mogadishu baart zorgen:

[citaat uit COI Focus]

II.2.4. Tegen dit geweld bieden de Somalische veiligheidsdiensten weinig tot geen bescherming. Meer nog: de Somalische veiligheidsdiensten zijn corrupt, plegen zelf mensenrechtenschendingen zonder hiervoor gestraft te worden en zijn geïnfilteerd door AS. Gezien Somalische burgers niet op hun eigen veiligheidsdiensten kunnen rekenen voor bescherming, moeten ze beroep doen op alternatieven. Clanaffiliatie biedt volgens professor Hills de beste bescherming.

Men moet dan wel tot een meerderheidsclan behoren en dan nog kan die geen bescherming bieden tegen alle geweld. Behoort men tot een minderheidsclan, zoals verzoekende partij, dan staat men er volkomen alleen voor en is men potentieel kwetsbaarder voor criminaliteit zoals diefstal en verkrachting. [citaten uit COI Focus]

II.2.5 Niet voor niets heeft de VN Veiligheidsraad in haar resolutie van 28 augustus 2020 het mandaat van AMISOM verlengd tot 31 augustus 2021. Ze uit haar ernstige bezorgdheid over de blijvende dreiging van al-Shabaab en ernstige mensenrechtenschendingen:

“Expressing serious concern at the ongoing threat posed by Al-Shabaab, as well as the presence of affiliates linked to Islamic State in Iraq and the Levant (ISIL, also known as Da’esh), condemning the attacks by Al-Shabaab in Somalia and the region, including the attack on 28 December 2019 which killed over 90 people and injured over 140, expressing concern at the increase in the use of Improvised Explosive Devices (IEDs), and reiterating its determination to support comprehensive efforts to reduce the threat posed by Al-Shabaab in Somalia.”

[...]

Condemning continued violations of international humanitarian law and violations and abuses of human rights, expressing deep concern in particular at violations and abuses committed against children and those involving sexual and gender-based violence in conflict and postconflict situations, recognising that women and girls are disproportionately affected by these violations and abuses in Somalia, recalling the 2020 Conclusions on Children and Armed Conflict (S/2020/174), resolution 1325 (2000) and all subsequent resolutions on Women, Peace and Security, encouraging the swift enactment of the Somali Child Rights Act, underscoring the need to respect, protect and promote human rights, end impunity, and hold accountable those responsible for violations or abuses of human rights and violations of international humanitarian law, and reaffirming its support for the United Nations’ zero tolerance policy on sexual exploitation and abuse.”

[...]

“Strongly condemns continued attacks by the terrorist group Al-Shabaab, including attacks in the region, on the United Nations Compound in Mogadishu and AMISOM facilities, and urges the FGS, AM I SOM and the United Nations to work closely on strengthening safety and security for the United Nations and AU facilities and staff”;

II.2.6 Ook de berichtgeving van de Belgische en Nederlandse Ministeries van Buitenlandse Zaken liegt er niet om:

FOD Buitenlandse Zaken België:

“Terrorisme

In heel Somalië zijn terroristische organisaties en milities actief, en met name Al-Shabaab, een islamitische groepering die zich zowel richt op VN- en buitenlandse doelen als op Somalische overheidsinstellingen, markten, hotels, restaurants etc. Het risico op terroristische aanslagen is echter het hoogst in de stad Mogadishu en de rest van Zuid- en Centraal Somalië. De Islamitische Staat in Somalië (IS-S) is ook actief in het land en bevindt zich voornamelijk in noordoost-Puntland.

Recent vonden er volgende zware incidenten plaats in Somalië:

- 31 mei 2020: minstens 10 doden bij een bembomaanslag op een minibus in de buurt van de hoofdstad;*
- 28 december 2019: minstens 81 doden bij een autobomaanslag in het hart van Mogadishu;*
- 13 juli 2019: minstens 26 doden bij een aanslag op het Asasey hotel in Kismayo;*
- 15 juni 2019: 11 doden bij een bomaanslag in het centrum van Mogadishu;*
- 28 februari 2019: minstens 25 doden bij een aanslag met bomauto in het centrum van Mogadishu;*
- 4 februari 2019: minstens 11 doden bij aanslag met bomauto in het centrum van Mogadishu;*
- 9 november 2018: meer dan 50 doden en 100 gewonden bij een aanval op het Sahafi Hotel dichtbij het CID Politiehoofdkwartier in Mogadishu;*
- 14 oktober 2018: meer dan 19 doden ten gevolge van een zelfmoordaanslag in een restaurant en een hotel in Baidoa;*
- 23 februari 2018: 32 doden door een zelfmoordaanslag met een bomauto dichtbij het presidentieel paleis;*
- December 2017: minstens 18 politieagenten gedood in een zelfmoordaanslag in een trainingscentrum in Mogadishu;*
- 28 oktober 2017: minstens 23 doden bij een aanslag met bomauto aan het Nasa-Hablod Hotel in Mogadishu;*
- 14 oktober 2017: meer dan 500 doden bij de ontploffing van twee bomauto's in het centrum van Mogadishu.”*

Ministerie van Buitenlandse Zaken Nederland

“In de hoofdstad Mogadishu is de veiligheidssituatie zeer slecht. Al-Shabaab pleegt ook in Mogadishu regelmatig (grote) aanslagen, ondermeer met bomauto's.

Doelen zijn hotels, markten, belangrijke kruispunten van wegen en overheidsinstituten. Ook aanslagen op individuele overheidsfunctionarissen worden op straat uitgevoerd, met burgerslachtoffers tot gevolg. De enige relatief veilige plaats in Mogadishu is het vliegveld. Dit wordt door buitenlandse militairen beschermd. Toch heerst ook daar een dreiging van aanslagen.

[...]

In heel Somalië zijn terroristische organisaties en milities actief. Het risico op terroristische aanslagen geldt voor het hele land. Het risico op terroristische aanslagen is het hoogst in de stad Mogadishu en de rest van Zuid-Centraal Somalië. Ook de steden Galkayo en Bosaso (in Puntland) zijn onveilig. In 2018 en 2019 zijn er dagelijks kleine aanslagen waarbij burgerdoden zijn gevallen.

[...]

Er is zware criminaliteit in Somalië. In het land is een levendige handel in wapens, goederen en mensen. Dit komt vooral omdat er vanuit de regering geen toezicht is. Het officiële rechtssysteem van Somalië functioneert niet of erg slecht. Een groot deel van conflicten wordt niet binnen het rechtssysteem opgelost. Een handelscontract geeft geen garantie op uitvoering.”

II.2.7 Verwerende partij verwijst naar (verouderde) arresten van het EHRM en een arrest van het Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het VK om aan te tonen dat er geen reëel risico is op een met artikel 3 strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. In haar arrest van september 2013 stelt het EHRM vast dat AS Mogadishu niet langer in handen heeft, dat er geen frontliniegevechten of bombardementen meer plaatsvinden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden is gedaald: “Although the human rights and security situation in the city was serious and fragile and in many ways unpredictable, it was not of such a nature as to place everyone present there at a real risk of treatment contrary to Article 3.” In haar arrest van september 2015 erkent het Hof dat de veiligheidssituatie in Mogadishu “serious and fragile” blijft, maar dat de situatie niet verslechterd is sinds 2013. In haar beide arresten relateert het EHRM de ernst van de situatie. Dit stuit op kritiek bij twee van de zeven rechters. Zij noemden de analyse van het Hof gebrekkig en haar conclusies voorbarig. In 2015 stelden zij dat het Hof de algemene situatie in Somalië op overdreven wijze relateert. Dit is exact wat ook verwerende partij doet.

II.2.8 Verwerende partij merkt tot slot op dat, ondanks de veiligheidsrisico's, meerdere bronnen nog steeds positieve ontwikkelingen signaleren in de hoofdstad zoals de verdere heropleving van de economische activiteit en een lichte verbetering van sociale basisdiensten zoals gezondheidszorg en onderwijs. Ook hier probeert verwerende partij de kritieke toestand te relativeren door te wijzen op enkele geringe verbeteringen. Men mag echter niet uit het oog verliezen dat Mogadishu samen met Merca en Kismayo uitgeroepen werd tot meest kwetsbare stad ter wereld. Bovendien vallen enkele bemerkingen te maken bij de verbeteringen waar verwerende partij op wees.

Wat de zogenaamde heropleving van de economische activiteit betreft:

“De Wereldbank stelde in een rapport van augustus 2019 dat de economie door de droogte in 2016-2017 een terugval kende, maar zich in 2018 heeft hersteld. De groei van het bruto binnenlands product is gestegen in 2019. De jaarlijkse groeimarge lag wel hoger in 2015-2016. Deze vertraging ligt volgens het onderzoek aan de kwetsbare situatie van het land door de armoede, de droogte en de daaraan gekoppelde voedselonzeekerheid, de conflictsituatie, de piraterij en de jeugdwerkloosheid, die ongeveer 67 procent bedraagt.” (COI rapport)

“Ondanks de groei en de verbetering van de fiscale situatie blijven de inkomens per capita van de bevolking laag. Er zijn ook meer middelen nodig om de economische veerkracht te vergroten en de armoede terug te dringen, stelt het Internationaal Monetair Fonds. De Wereldbank stelt in haar rapport van september 2019 dat de fiscale situatie van het land aanzienlijk verbeterd is, maar dat de middelen voor infrastructuur en dienstverlening beperkt zijn. Volgens de ngo Transparency International is Somalië een van de corruptste landen ter wereld.”

Dat de economie groeit, is logisch gezien ze zich nu louter aan het herstellen is na een terugval door de droogte. In vergelijking met 2015-2016 ligt de groeimarge echter lager. Bovendien is er sprake van een enorm hoge graad van werkloosheid.

De gezondheidszorg in Somalië is ondermaats. Een aanzienlijk deel van de bevolking moet het zonder basisgezondheidszorg stellen. Ook het onderwijs doet het niet goed. Volgens een onderzoek van Mercy Corps en de ngo Global Coalition to Protect Education from Attack heeft Somalië een van de laagste inschrijvingspercentages ter wereld in de basisschool en het middelbaar onderwijs (respectievelijk 30 procent en 26 procent). De infrastructuur is er, maar veel van de scholen zijn in privéhanden en bijgevolg vaak onbetaalbaar. Scholen van de regering of ngo's zijn gratis, maar zij rekenen service fees aan. Zo stelt een onderzoek van de Finse COI-onderzoeksdienst dat de facto alle scholen betalend zijn. Somali Public Agenda stelt dat ondanks de inspanningen van de overheid om kinderen in te schrijven in publieke scholen, de kinderen van minder gegoede gezinnen uit de boot vallen.

Het kan dan wel zijn dat in juni 2019 voor de eerste keer in bijna 3 decennia tijd studenten afstudeerden aan de Somali National University, het merendeel van de kinderen blijft ongeschoold.

Wat de sociale basisdiensten betreft, merkt verzoekende partij op dat, ondanks de armoede in Mogadishu, de toegang tot basisvoorzieningen zoals elektriciteit, water, riolering, verbeterde huisvesting, onderwijs en gezondheid hoger is in de hoofdstad dan in de rest van het land. Het spreekt voor zich dat deze sociale basisdiensten beter zijn in de hoofdstad dan in andere (rurale) gebieden van het land. Deze basisdiensten zijn echter in handen van de privésector, die een hoge prijs aanrekent. Hierdoor vallen velen uit de boot. Ongeveer 31 procent van de bevolking heeft toegang tot drinkwater en 23 procent tot verbeterde sanitaire faciliteiten (rapport van IEDD van september 2019). Zo'n 33 procent heeft toegang tot elektriciteit (Wereldbank, 2018). Elektriciteit is er enorm duur, bij de duurste ter wereld.

Het UNHCR wijst op de ernstige humanitaire ramp in Somalië. Er is sprake van een grootschalige ontheemding aangewakkerd door gewapende conflicten en voedselonzeekerheid. Naast het geweld heeft men er immers te maken met extreme droogte en overstromingen:

"Somalië blijft één van de vijf landen waaruit meer dan twee derde (67%) van de vluchtelingen in de wereld afkomstig is. Somalië bevindt zich in het hart van een van de ergste humanitaire rampen ter wereld. Bijna dertig jaar van conflicten en extreme droogteperiodes hebben ertoe geleid dat meer dan 25% van de 7,5 miljoen inwoners intern werd ontheemd. Nu de regio geconfronteerd wordt met de ergste droogte in 60 jaar, groeit het aantal intern ontheemden en vluchtelingen van Somalische origine snel. Daarnaast bedreigt de exponentiële verspreiding van COVID-19 de veiligheid en het welzijn van de 2,6 miljoen binnenlandse ontheemden in Somalië.

Er is dringend behoefte aan medische hulp, schoon water, onderdak en basisvoorzieningen in de opvangsites.

Ook de uitbraak van het coronavirus komt deze humanitaire ramp niet ten goede...

"COVID-19

UNHCR meent dat de humanitaire situatie in Somalië zal verslechteren naarmate COVID-19 zich verder verspreidt. De meeste van de 2,6 miljoen intern ontheemden in Somalië leven in overvolle nederzettingen. Velen onder hen leven in tijdelijke onderkomens bestaande uit plastic zakken en karton. Het principe van 'social distancing' is bijna onmogelijk in deze nederzettingen. Er is nauwelijks genoeg schoon water om te drinken, laat staan om de handen te wassen. De verspreiding van het virus zal op deze manier eerder vroeg dan laat plaatsvinden.

De Somalische regering is begonnen met COVID-19 tests uit te voeren in het hele land. Door een decennialang conflict is de gezondheidsinfrastructuur van het land niet in staat om adequaat te kunnen reageren als het virus zich snel zou verspreiden. Ondanks het feit dat Somalië 928 bevestigde gevallen van COVID-19 onder de bevolking heeft, is er tot nu toe slechts één bevestigd geval bij de intern ontheemden.

Veel Somalische vluchtelingen hebben hun inkomen zien dalen omdat jobs verloren gaan door de preventiemaatregelen. UNHCR heeft geconstateerd dat vluchtelingen tot de eersten behoren die hun baan verliezen. Tegelijkertijd stijgen de voedselprijzen. Geldtransfers van de diaspora, een belangrijke bron van inkomsten voor miljoenen Somaliërs, nemen echter snel af."

<https://www.unhcr.org/be/nl/29517-conflicten-en-hevigeoverstromingen-in-somalie-dwingen-duizenden-mensen-hun-huizen-te-ontvluchten-midden-in-de-strijd-tegen-covid-19.html>

II.2.9. Uit bovenstaande blijkt dat in Somalië, en zeker in Mogadishu, elke burger potentieel gevaar loopt slachtoffer te worden van een volgende terroristische aanslag van AS. Naast AS zijn er verscheidene andere groeperingen, waaronder de veiligheidsdiensten[^]), die zorgen voor geweld waarbij burgerslachtoffers vallen. Vertrouwen in de overheid, leger en politie is er nihil. Men moet rekenen op bescherming door de eigen clan die overigens niet tegen alle gevaar bescherming kan bieden. Zij die behoren tot een minderheidsclan, waaronder verzoekende partij, vallen volledig uit de boot en moeten het maar op zichzelf zien te redden. Het geweld zorgt er samen met de extreme droogtes en overstromingen voor dat er sprake is van een ernstige humanitaire ramp in Somalië. Van een menswaardig bestaan, is er geen sprake.

De manier waarop verwerende partij redeneert en desgevallend gebrekkig onderzoekt, schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen. De bestreden beslissing schendt aldus tevens artikel 48/4 VW evenals het beginsel van de materiële motiveringsverplichting."

2.1.2. Ter zitting legt verzoeker met een aanvullende nota een getuigenverklaring bij de rechtbank neer van 28 november 2020 over de moord op zijn tante (stuk 1).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in de aangehaalde vervolgingsfeiten aannemelijk te maken. Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over deze vervolgingsfeiten wordt ondergraven door de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing dat (i) verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd bij aanvang van de procedure en tijdens het persoonlijk onderhoud inzake (a) de inhoud van het eerste telefoongesprek met Al-Shabaab op 15 mei 2019, (b) het vermelden van het tweede telefoongesprek op 24 mei 2019 en (c) de inhoud van het derde telefoongesprek op 20 juni 2019 alsook (d) het al dan niet vertellen aan zijn omgeving dat hij werd benaderd door Al-Shabaab, (ii) verzoekers verklaringen dat hij de stem van A. meteen zou herkend hebben niet aannemelijk zijn, gelet op de vaststelling dat verzoeker verklaarde dat hij A. gedurende twaalf jaar niet meer had gehoord, (iii) verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud inconsistente verklaringen aflegde over het feit of hij op 8 augustus zijn belagers herkende.

Verzoekers verweer in het verzoekschrift blijft in wezen beperkt tot het op algemene wijze minimaliseren van de in de bestreden beslissing aangehaalde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen, waarmee hij de vaststellingen in de bestreden beslissing echter niet weerlegt of ontkracht.

Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift er immers toe om zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud te bevestigen en te poneren dat hij tijdens het interview bij de dienst Vreemdelingenzaken voortdurend werd onderbroken en aangemaand om kort en bondig te zijn en meegedeeld dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud over voldoende tijd zou beschikken om alles uiteen te zetten. De Raad wijst erop dat het zich louter scharen achter één der tegenstrijdige verklaringen, niet volstaat om de vastgestelde tegenstrijdigheid op te heffen. Hierbij dient te worden opgemerkt dat verzoeker bij het invullen van de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken erop gewezen wordt dat van hem wordt verwacht dat hij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, verzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden van bij aanvang van de procedure. Bovendien betreffen de vastgestelde tegenstrijdigheden kernelementen van verzoekers relaas, waardoor redelijkerwijze kon worden verwacht dat verzoeker deze elementen correct weergeeft. Dat verzoeker tijdens het interview bij aanvang van de procedure zou zijn onderbroken en dat hij de kans niet heeft gekregen om eventuele misverstanden uit te klaren, betreft bovendien een blote *post-factum* bewering, nu verzoeker deze feiten niet vermeld heeft bij aanvang van het persoonlijk onderhoud toen hem gevraagd werd of het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken goed was verlopen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 3-4). Indien zich daadwerkelijk problemen hadden voorgedaan tijdens dit interview, kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker dit zou melden bij aanvang van het persoonlijk onderhoud toen hem hiernaar werd gevraagd. Verzoeker maakte wel melding dat hij door de duur van het interview niet alles heeft kunnen vermelden, doch hiermee toont hij niet aan dat zijn verklaringen zoals opgetekend bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet zouden overeenstemmen met wat hij werkelijk heeft verklaard. Bovendien doet dit gegeven geen afbreuk aan de vaststelling dat van verzoeker wel degelijk kan worden verwacht dat hij de kernelementen van zijn relaas vermeldt. Verder dient nog te worden benadrukt dat verzoekers verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken aan hem werden voorgelezen en dat hij deze voor akkoord heeft ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen. Verzoeker toont niet *in concreto* aan dat hem hiertoe niet de mogelijkheid zou zijn geboden. Daarenboven dient erop gewezen dat verzoeker ook bij aanvang van het persoonlijk onderhoud geen correcties heeft aangebracht op zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud (*Ibid.*). Verzoekers verweer in het verzoekschrift is, gelet op hetgeen voorafgaat, dan ook niet van die aard om afbreuk te doen aan de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen bij aanvang van de procedure en tijdens het persoonlijk onderhoud.

Verzoeker ontkent verder dat hij tegenstrijdige verklaringen zou hebben afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud. Hij benadrukt dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud onmiddellijk heeft aangegeven dat hij verkeerd begrepen is geweest in zijn verklaringen dat hij A. zou herkend hebben als één van zijn belagers en dat dit een misverstand betrof.

Hij gaat met dit verweer evenwel voorbij aan de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissing dat: *“U er nogmaals op gewezen net te hebben gezegd dat u werd belaagd door A. en de persoon die ze naar u zouden sturen, meent u dat de protection officer u verkeerd begreep en dat het A. niet was (zie notities, p. 31). Uw antwoorden werden echter letterlijk vertaald en genoteerd waardoor u niet kan opwerpen verkeerd te zijn begrepen. Bovendien gaf u aan het einde van het persoonlijk onderhoud aan de vragen en de tolk 100 % te hebben begrepen (zie notities, p. 32) waardoor moet worden aangenomen dat u uw verklaring omtrent de belagers wijzigde, eerder dan verkeerd te zijn begrepen. Dit draagt evenzeer toe tot de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweerde vervolging in Somalië.”* Verzoeker kan dan ook niet worden gevolgd dat hij geen tegenstrijdige verklaringen zou hebben afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud op dit punt.

Ten overvloede merkt de Raad nog op dat het niet aannemelijk is dat verzoeker verklaarde dat hij geen contact wilde opnemen met zijn familie of vrienden in Somalië omdat hij niet wil weten of zijn familie nog problemen kende (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 9-10, 24). Van een verzoeker om internationale bescherming mag immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij zich op zijn minst informeert naar de juiste stand van zaken en geregeld pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van zijn persoonlijke problemen. Verzoeker verklaarde dat hij in de toekomst wel zijn familie wil contacteren (*Ibid.*, p. 24), zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij dit reeds zou doen voor aanvang van het persoonlijk onderhoud, zodat hij op de hoogte is van het feit of zijn familie problemen gekend heeft met Al-Shabaab na zijn vertrek uit Somalië. De Raad is aldus van oordeel dat verzoekers verklaringen getuigen van een gebrek aan interesse wat verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn vrees voor vervolging.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. U verklaart niet naar uw land van herkomst Somalië te kunnen terugkeren uit angst te zullen worden gedood door Al-Shabaab nadat u medewerking met hen weigerde. Uw asielmotieven zijn echter niet geloofwaardig en bijgevolg komt u niet in aanmerking voor internationale bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat ten gevolge van tegenstrijdigheden tussen uw opeenvolgende verklaringen de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde asielmotieven ernstig in het gedrang komt. Zo verklaarde u tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) 15 mei 2019 een telefoon te hebben ontvangen wanneer u in de garage was. Er werd u gevraagd of uw naam S. is, hetgeen u bevestigde. Vervolgens werd u gevraagd of u in Fahdi garage werkt, hetgeen u eveneens beaamde. U verklaart vervolgens snel te hebben gereageerd aangezien u de persoon herkende en te hebben gevraagd of de persoon A. was. De beller maande u aan stil te zijn en zei dat het de moedjaheden waren die u belden met een opdracht: ze wilden dat u tegen betaling metalen/ijzeren stukken uit de garage in een door hen geleverde wagen zou laden en vervolgens één van hen zou verwelkomen om de stukken te bevestigen. U verklaart het telefoongesprek zelf te hebben beëindigd (zie notities van het persoonlijk onderhoud (verder notities), p. 21). Voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) echter verklaarde u in tegenstelling tot uw verklaringen op het CGVS dat u werd opgebeld door Al-Shabaab leden die u kende sinds u klein was. Ze wilden dat u voor hen zou werken, hetgeen u weigerde aangezien u geen andere mensen problemen wou bezorgen. Volgens uw verklaringen voor de DVZ werd er gezegd dat u er nog een keertje over moest nadenken en hingen ze op (zie vragenlijst CGVS, vraag 5). Uw verklaringen omtrent de inhoud van het telefoongesprek en de manier waarop het werd beëindigd, zijn bijgevolg niet eensluidend. U hiermee geconfronteerd tijdens het persoonlijk onderhoud door uw verklaringen voor de DVZ voor te lezen, antwoordt u dat u het hem [op DVZ] wenste uit te leggen opdat hij het goed kon begrijpen, maar er werd gezegd het niet uit te leggen en alles snel te vertellen aangezien de tijd bijna op was. U oppert dat het misschien verkeerd werd begrepen (zie notities, p. 31). Uw vergoelijking kan echter niet worden aanvaard daar uw verklaringen voor de DVZ aan u werden voorgelezen en door u werden ondertekend. Bovendien werd ook bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd naar uw ervaringen bij de DVZ waarop u stelde enkel het belangrijke te hebben verteld en het kort te hebben moeten houden. U wenste niets te zeggen of toe te voegen met betrekking tot uw interview voor de DVZ. Het stond u echter vrij correcties aan te brengen indien fouten zouden zijn gebeurd (zie notities, p. 4). Aangezien u naliet dit te doen, dienen uw verklaringen voor de DVZ als vaststaand te worden beschouwd.

Vervolgens verklaart u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verschillende keren te zijn opgebeld, maar nooit te hebben opgenomen tot 24 mei 2019. Die dag werd u gebeld door A. die u vroeg waarom u zijn telefoontjes niet beantwoordde, waarop u reageerde dat het voor u moeilijk was om die job uit te voeren waarop u de telefoon oplegde (zie notities, p. 21). Dit telefoongesprek vermeldde u voor de DVZ niet. Hoewel het geenszins de bedoeling is voor de DVZ een gedetailleerde en uitvoerige weergave te bieden van de redenen tot vertrek, spreekt het evenwel tot de verbeelding dat u bovenstaand telefoongesprek niet heeft vermeld voor de DVZ en bijgevolg heeft dit eveneens invloed op de geloofwaardigheid van de aangehaalde feiten.

Wederom werd u nadien verschillende keren opgebeld zonder de oproepen te beantwoorden tot 20 juni 2019 wanneer u dacht dat uw trainer/leraar van de garage u met een onbekend nummer belde. Het was echter A. die opnieuw zei dat u zijn telefoontjes niet beantwoordde en het gesprek beëindigde terwijl hij nog aan de lijn was. Hij wees erop dat jullie burens zijn en weet waar u in 'Suqa Hola' woonde. Hij zou naar u toe komen en u afslachten. Wanneer hij dat zei, werd het gesprek nogmaals door u beëindigd (zie notities, p. 21-22). Wanneer u verder tijdens het persoonlijk onderhoud nogmaals wordt gevraagd naar de inhoud van het derde gesprek met A., verklaart u, enigszins afwijkend van uw eerdere verklaringen, dat hij zei dat u weigerde te luisteren naar wat hij zei, u de telefoon verschillende keren had neergelegd en u muurtijd bent. Hij zou ook hebben gezegd dat ze weten waar u bent in 'Suqa Hola' en u zal worden gedood indien u naar andere delen van Mogadishu gaat (zie notities, p. 28). Ook deze verklaringen verschillen van uw verklaringen voor de DVZ. Daar stelde u immers: 'Op 20/06/2019 belde Al-Shabaab mij opnieuw op. Ze zeiden dat iedereen in de garage kwam waar ik werkte, namelijk mensen van de overheid en andere klanten. Ze vroegen mij weer of ik een werk voor hen wou doen of niet. Dan zeiden ze dat ik moest weten dat ze mij zouden doden als ik bleef weigeren. Daarna beschuldigden ze mij ervan een ongelovige te zijn en ze hingen op' (zie vragenlijst CGVS, vraag 5). U spreekt zichzelf wederom tegen met betrekking tot de manier waarop het gesprek tot een einde kwam en ook wat betreft de inhoud van uw gesprek zijn uw verklaringen uiteenlopend.

Wat vervolgens mede bijdraagt aan de ongeloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten, zijn uw tegenstrijdige verklaringen omtrent het al dan niet vertellen aan uw omgeving dat u werd benaderd door Al-Shabaab. Voor de DVZ verklaarde u na het telefoongesprek van 20 juni 2019 met uw werk te zijn gestopt en de eigenaar van de garage - die eveneens uw leraar was - te hebben uitgelegd wat er was gebeurd (zie vragenlijst CGVS, vraag 5). U tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd of u met iemand in de garage praatte over de ontvangen telefoons, stelt u het tegen niemand in de garage te hebben gezegd aangezien je niet zeker kan zijn wie ze zijn (zie notities, p. 28). U geconfronteerd met uw verklaringen voor de DVZ, herhaalt u het niet met hen [uw collega's in de garage] te hebben gedeeld. U gevraagd waarom het zo bij de DVZ geschreven staat, oppert u dat de tolk het mogelijks verkeerd begreep en u hem zei het met niemand te hebben gedeeld, wat tot op vandaag een van uw principes is. Hieromtrent dient eveneens te worden opgemerkt dat uw verklaringen voor de DVZ u werden voorgelezen, door u ondertekend en u niet de kans greep correcties aan te brengen bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Bijgevolg dient deze tegenstrijdigheid te worden meegenomen in de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming en komt het de geloofwaardigheid ervan niet ten goede.

Ook uw verklaring A.'s stem meteen te hebben herkend, is weinig aannemelijk. U verklaart A.'s stem tijdens het eerste telefoongesprek op 15 mei 2019 te hebben herkend en hem vervolgens te hebben gevraagd of hij A. was, waarop hij reageerde 'wees stil, het zijn de moedjahedien' (zie notities, p. 21). U verklaart echter A., met wie u samen in Koranschool zat, voor het laatst te hebben gezien wanneer u 10 jaar oud was en u naar Ceelasha Biyaha moest vluchten. Na jullie terugkeer naar Mogadishu in 2012 zag u hem niet meer. U gevraagd hoe het komt dat u zijn stem herkende, stelt u zijn stem te hebben herkend aangezien de stem niet verandert en haalt u als voorbeeld de stem van uw sociaal assistente aan die u reeds na korte tijd herkent. U erop gewezen dat een stem van kindertijd naar volwassenheid wél verandert en u gevraagd hoe zo zeker te hebben kunnen zijn dat het A. betrof, antwoordt u dat zijn stem op die van A. leek en hij kon zeggen dat hij het niet was, maar hij zei stil te zijn (zie notities, p. 25-26). Desalniettemin is het weinig aannemelijk dat u A.'s stem, na die 12 jaar niet meer te hebben gehoord, zonder meer onmiddellijk zou hebben herkend. Dienaangaande dient bovendien opgemerkt dat u A.'s naam niet vermeldde voor de DVZ, waar u het enkel algemeen had over Al-Shabaab en Al-Shabaab leden die u kende.

Overigens dragen ook uw verklaringen met betrekking tot de aanvalspoging die u zou hebben meegemaakt bij tot de vastgestelde ongeloofwaardigheid van de door u aangehaalde asielmotieven. U tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd of u de twee belagers herkende, antwoordt u één van hen te hebben herkend en te vermoeden dat de andere persoon de persoon was die ze naar u zouden sturen (zie notities, p. 30). Op de vraag wie die ene persoon was, antwoordt u 'A.'

Gevraagd of ze iets zeiden wanneer ze u aanvielen, stelt u dat ze niets zeiden. Pas wanneer de volgende vraag wordt gesteld, namelijk wie het pistool op u richtte, verklaart u de twee personen die u wilden doden niet te kennen en dat het niet degene was die met u sprak. Gewezen op uw eerdere verklaringen, herhaalt u ze niet te hebben herkend en dat het vreemden waren voor u. U er nogmaals op gewezen net te hebben gezegd dat u werd belaagd door A. en de persoon die ze naar u zouden sturen, meent u dat de protection officer u verkeerd begreep en dat het A. niet was (zie notities, p. 31). Uw antwoorden werden echter letterlijk vertaald en genoteerd waardoor u niet kan opwerpen verkeerd te zijn begrepen. Bovendien gaf u aan het einde van het persoonlijk onderhoud aan de vragen en de tolk 100 % te hebben begrepen (zie notities, p. 32) waardoor moet worden aangenomen dat u uw verklaring omtrent de belagers wijzigde, eerder dan verkeerd te zijn begrepen. Dit draagt evenzeer toe tot de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweerde vervolging in Somalië.

(...)

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een kopie van de eerste pagina van uw paspoort, een kopie met resultaten van 'Al-Imra Institute of Computer', kopie van een attest van 'Al-Imra primary and secondary school', een kopie van een diploma van 'Al-Imra Institute of Computer', een kopie van 'Birth Notification', een foto waarop u te zien bent op de markt, een originele studentenkaart van SIMAD universiteit en een originele werkbadge van FAHDIGARAGE.

Betreffende deze door u neergelegde Somalische documenten dient vooreerst te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Bijgevolg moeten zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten, waaronder paspoorten, geboorteaktes, landeigendomstitels, ... zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en volstaan de door u neergelegde documenten op zich niet om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas op te heffen.

Met betrekking tot de door u neergelegde documenten die verband houden met uw scholing, dient bovendien nog opgemerkt dat - hoewel het kopieën betreft die slechts geringe bewijswaarde hebben - zij losstaan van de door u aangehaalde asielmotieven en bijgevolg bovenstaande conclusie niet weten te wijzigen. Bovendien wordt uw scholing zoals u ze voor de asielinstanties omschrijft niet betwist. Hetzelfde kan worden gezegd met betrekking tot de 'Birth Notification' die u verkreeg om een paspoort te kunnen aanvragen. De door u neergelegde kopie van uw paspoort heeft betrekking op uw identiteit, die hier nu niet ter discussie staat. De foto waarop u te zien bent aan de tafel van uw moeder waar u werkte heeft evenmin een impact op de vastgestelde ongeloofwaardigheid. Zulk een foto heeft bovendien een gesolliciteerd karakter en toont geenszins iemand zijn levensomstandigheden aan.

De originelen die u neerlegt, namelijk uw studentenkaart van SIMAD-universiteit en uw werkbadge, tonen hoogstens aan dat u studeerde aan de universiteit en werkzaam was bij FADHI-garage en hebben geen betrekking op de vervolgingsfeiten in se."

In een aanvullende nota ter terechtzitting legt verzoeker, ter staving van zijn relaas, nog een getuigenis bij de rechtbank neer waaruit blijkt dat zijn tante werd vermoord (aanvullende nota, stuk 1). De Raad wijst er vooreerst op dat dit document een kopie betreft waarvan de inhoud en de vorm gemakkelijk via knippen plakwerk te fabriceren is. Bovendien is de bewijswaarde van dit document relatief, aangezien uit objectieve informatie (Landeninformatie 7, stuk, nr. 1), met name de "COI Focus, Somalië. Betrouwbaarheid van (identiteits)documenten" van Cedoca van 9 september 2016, blijkt dat corruptie in Somalië wijdverspreid is en tal van Somalische documenten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie of vervalsers, verkregen worden. Dit document kan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen dan ook niet vermogen te herstellen, te meer het pas in de laatst mogelijke fase van de beroepsprocedure werd neergelegd en thans voor het eerst melding maakt van feiten die zich zouden hebben voorgedaan op 27 augustus 2019.

Dergelijke handelwijze bevestigt slechts verzoekers gebrek aan interesse voor zijn problemen, waarbij deze getuigenis overigens voortbouwt op een asielrelaas waarvan al is aangetoond dat het niet geloofwaardig is.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden.

Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

In casu dient vastgesteld dat verzoeker verklaart afkomstig zijn van Mogadishu, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie in Mogadishu dient beoordeeld te worden.

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie in het onderhavig dossier, opgenomen in het administratief dossier en bijgebracht door verzoeker in het verzoekschrift, blijkt dat de situatie in Mogadishu niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt.

Verzoekers betoog is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing. De Raad merkt op dat de door verzoeker toegevoegde informatie, voor zover deze betrekking heeft op de veiligheidssituatie in de stad Mogadishu, dezelfde is en voor het overige in dezelfde lijn ligt als de informatie waarop voormelde analyse van de veiligheidssituatie in de stad Mogadishu is gebaseerd.

Uit de toegevoegde informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Mogadishu plaatsvindt sinds mei 2012 ten gevolge van de terugtrekking van Al-Shabaab uit de hoofdstad veranderd is en in hoofdzaak de vorm aanneemt van aanslagen enerzijds en tribale en zakelijke conflicten die gepaard gaan met geweld anderzijds.

Waar verzoeker het reisadvies van de Belgische FOD Buitenlandse Zaken en Nederland citeert, wijst de Raad erop dat dit advies betrekking heeft op westerlingen die naar Somalië reizen en niet slaat op Somalische staatsburgers. De informatie die hierin is opgenomen is slechts bedoeld om een algemene situatieschets te geven voor bezoekers van het land van herkomst van verzoeker, doch vormt geen leidraad voor de asielinstantie die belast is met het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of het reële risico op ernstige schade van verzoekers om internationale bescherming.

De verwijzing in het verzoekschrift naar de kritiek van twee rechters van het EHRM op de rechtspraak van het EHRM van 2013 en 2015 inzake de veiligheidssituatie in Mogadishu in het licht van artikel 3 van het EVRM, laten geen beoordeling in een andere zin toe. Elke zaak moet op de eigen merites worden beoordeeld en in het licht van alle gegevens die voorliggen.

De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen. Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoekers verzoek om internationale bescherming ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

In zoverre verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat hij een grotere kans heeft om slachtoffer te worden van het willekeurig geweld dat in Mogadishu plaatsvindt omdat hij tot een minderheidsclan behoort, merkt de Raad vooreerst op dat verzoeker verklaarde te behoren tot de Hawiye (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 6), hetgeen een meerderheidsclan betreft in Somalië. Hoe dan ook merkt de Raad op dat uit de COI Focus "*Somalië. Veiligheidssituatie in Mogadishu*" blijkt dat clanaffiliatie niet beschermt tegen toevallig of willekeurig geweld, nog daargelaten het feit dat dit aspect van een relaas wordt beoordeeld in het kader van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont aldus niet aan dat hij omwille van het behoren tot een bepaalde clan een groter risico loopt om slachtoffer te worden van het willekeurig geweld dat in Mogadishu plaatsvindt.

Hij voert geen andere redenen aan waarom hij niet kan terugkeren naar Mogadishu.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien januari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP